Atribut—superlativ

Un fel curios de superlativ rezultă din repetarea cuvântului în formă de atribut genetival E vorba, la origine, de un genetiv al comparaţiei, care se găseşte şi în latina vulgară, fiind parte de origine populară, parte venit din limbile orientale, mai ales pe calea cărţilor şi formulelor religioase (*rex regum, dominus dominorum, principum princeps, episcopus episcoporum, servus servorum, disciplina disciplinarum, venena venenorum, caeli caelorum, saeculo saeculorum*, etc , cf Stolz-Schmalz- Hofmann, *Lat Grammatik*[5], II, pp 390—391) *Cântarea cântărilor, în veacul veacului, în vecii vecilor, începutul începutului, capătul capătului* sau *capetelor, comèdia comèdiilor, frumoasa frumoaselor, ocara ocărilor*, etc , şi genetiv cu *de neam de neam, veci de veci* Ex *Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat, acum şi în vecii vecilor, Amin* (Al O Teodorianu, *Hronicul măscăriciului vălătuc*, Bucureşti, 1928, p 18), *Când l-a strigat împăratul pe nume, el, robul, a răspuns aşa, încet, din fundul-fundului* (L Morariu, *De la noi*[3], p 119), *I a urma urmei ce ştiu eu ce-i mai dă* (id , ib , p 89), *şi la urma urmei tot pe-a ei eşea* (Al O Teodoreanu, o c , p 18), *pune mâna pe zid, şi minunea minunilor, se face o uşă* (L Morariu, ib , p 69), *neam de neamul lor au rătăcit prin Bărăgan* (Odobescu, la Tiktin, *DRG* , 1043), [*Mama*] *îl vedeà întrând prin case mari pe unde neam de neamul ei n'a călcat* (Vlahuţă, *Icoane*, ap Tiktin, ib), arom. *Aleptul alepţilor şi gonile a gonilor, nâs earà* (P Papahagi, *Basme arom* , p 132)

N DRĂGANU

V

O seamă de sârbisme din Banat

Căigână, *căigaină, găigână* „ouă sparte în unsoare, jumări de ouă" Dicţionarul Academiei compară forma *căigană* cu ung *kajgonya*, iar pe *găigană* îl derivă din turc *kajgana*.

BDD-A14793 © 1929-1930 Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul"
Provided by Diacronia.ro & www.dacoromanica.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 05:40:22 UTC)